

[Justitsministeren]

lempe en skadevolders ansvar efter den almindelige lempelsesregel.

Endelig foreslås regler om arbejdstagers erstatningsansvar. De foreslåede regler bygger på det synspunkt, at ansvaret for ansattes skadegørende handlinger i de fleste tilfælde bør bæres af arbejdsgiveren, i hvis interesse den skadevoldende adfærd er udvist.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne til dette, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om gennemførelse af konvention om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser m.v.

(Lovforslag nr. L 8).

Lovforslaget er en uændret genfremsættelse af et forslag fremsat den 6. oktober 1983 (se Folketingstidende 1983-84, 1. samling, sp. 118-119, og m.h.t. 1. behandling den 18. oktober 1983 samme sted sp. 713-719), som bortfaldt som følge af folketingsvalget den 10. januar 1984. Lovforslaget tager sigte på gennemførelse i dansk ret af bestemmelserne i konvention af 19. juni 1980 om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser.

Konventionen, som er resultatet af et langvarigt og meget grundigt forberedelsesarbejde, er indgået af EFs daværende 9 medlemsstater og er undertegnet af samtlige disse stater. Den er den 10. november 1983 blevet ratificeret af Frankrig.

Konventionen er et led i samarbejdet mellem EF-landene, men udgør i princippet en af fællesskabsretten (Romtraktaten) uafhængig retsakt.

Konventionen har til formål at harmonisere medlemslandenes »lovvalgsregler« inden for kontraktsretten, dvs. landenes regler om, hvilket lands retsregler (»lov«) der skal finde anvendelse på kontraktlige forpligtelser i de tilfælde, hvor der skal foretages et valg mellem lovene i forskellige lande, således f.eks. hvor der gennem parternes hjemsteder, opfyldelsesstedet eller indgåelsesstedet foreligger tilknytning til flere lande.

Uensartede »lovvalgsregler« indebærer, at den anvendelige lov – og dermed ofte også

den endelige afgørelse af en retskonflikt – afhænger af, i hvilket land retssag anlægges. Behovet for en international harmonisering af reglerne om lovvalg har medført, at konventionen har vakt betydelig opmærksomhed også uden for EF, og Norge og Finland har således allerede taget under overvejelse, hvorvidt der bør gennemføres en lovgivning, som tilpasser landenes lovvalgsregler til konventionens bestemmelser.

Indholdet af gældende dansk ret på dette område er i vidt omfang usikkert, idet der kun foreligger meget få lovregler og en relativt sparsom domspraksis. En gennemførelse af konventionens bestemmelser vil således indebære en ønskelig afklaring af retstilstanden. Det skal i den forbindelse fremhæves, at konventionens bestemmelser i det store og hele er i god overensstemmelse med det, der hidtil har været antaget i dansk retspraksis og -litteratur.

Lovvalgsregler ved køb er for tiden reguleret i lov nr. 122 af 15. april 1964 om, hvilket lands retsregler der skal anvendes på løsørekøb af international karakter, som bygger på en konvention fra 1955 udarbejdet af Haagerkonferencen for international privatret. Reglerne heri fører imidlertid i dag i visse tilfælde til utilfredsstillende resultater, idet konventionens regler i vidt omfang fører til, at den civile retlige forbrugerbeskyttelseslovgivning, som er blevet gennemført i nyere tid, ikke kan håndhæves i internationale forhold. Der er derfor – bl.a. på dansk initiativ – inden for Haagerkonferencen i 1980 blevet vedtaget en erklæring om, at 1955-konventionen ikke er til hinder for, at de kontraherende stater fastsætter særlige lovvalgsregler for forbruger køb, således at konventionsstaterne kan undtage forbruger køb fra deres love, uden at dette bliver betragtet som brud på en kontraktsmæssig forpligtelse.

På denne baggrund foreslås det i lovforslaget at undtage forbruger køb fra anvendelsesområdet for 1964-loven om lovvalget ved internationale løsørekøb, således at forbruger køb i fremtiden i stedet bliver omfattet af EF-konventionen, herunder af konventionens særlige beskyttelsesregler for visse forbruger aftaler. For andre køb end forbruger køb opretholdes derimod 1964-lovens regler.

For at klargøre den retlige sammenhæng, hvori konventionens bestemmelser skal vurderes, og for at redegøre for intentionerne